

Orienteringsafdelingen bliver i 4. division

Af Jan Kofoed Nielsen, Orienteringsafdelingen

Til vores divisionsmatcher er der fire hold i hver division, hvor man løber alle mod alle i året to første matcher.

I den 3. match løber de to bedste i divisionen om oprykning, og nr. 3 og 4 løber om nedrykning - og efter året to første matcher (en andenplads og en tredjeplads) lå vi desværre samlet kun nr. 3.

Vi var 38 tilmeldte til op-/nedrykningsmatchen søndag d. 29. september, og Bruno havde fordelt os på så mange pointgivende baner som muligt, så vi følte os på forhånd godt rustet til at møde de tre andre klubber.

Med dette i baghovedet forsøgte vi - inden vi løb i ud skoven - at overbevise os selv om, at vi havde en god chance i kampen for at undgå nedrykning til 5. division.

Efterhånden som vi kom i mål og så, at Lyngby OK's H21-løbere besatte de første fem pladser, blev vi dog lidt bekymrede, da vores egne H21-løbere ikke plejer at spille tiden i skoven.

Mundvigene kom dog i opadgående retning igen, da flere af PI's løbere kom ind i en "Lind strøm" (med Brian som en af de første), så vi efterhånden igen troede mere og mere på vores resultat.

Vi plejer jo traditionen tro at få rigtig mange point for gode placeringer, men til gengæld er vi ofte alt for få løbere i skoven.

Denne gang fik vi mange gode point på en del forskellige baner, og da vi jo også var rigtig mange løbere - i alle aldre og godt fordelt på begge køn - talte det alt sammen den rigtige vej.

Samtidig stod rigtig mange af vores løbere i "den rigtige ende af resultatlisten", hvilket jo giver flere point til det samlede resultat, som vi i fællesskab kæmper ihærdigt for.

Søndagens løb var igen beviset på, at vi ved et stort fremmøde kunne overleve tre afbud på dagen pga. sygdom, samt mindst tre-fire stærke løbere, der var forhindret af bl.a. studier i udlandet, familiefester m.m.

Tak til alle løbere, som mødte op og nød Store Dyrehave i den flotte efterårssol.

Enkelte løbere var længere tid i skoven og fik fuld valuta for startgebyret.

Søren Jensen kom sent i mål, så Lisbeth stod og var bekymret, men det skyldtes nu primært, at han havde fået en sen starttid, og hans indsats gav faktisk en flot fjerdeplads ud af ni løbere i klassen, så også her var der gode point med hjem.

Bente er jo kendt for sin "viljefasthed", så trods større udenomsvejvalg og "skjulte" poster kæmpede hun sig frem gennem skoven, men primært ad fast, banet vej pga. en fod, der igen snart trænger til "lidt reparation" pga. en knækket skrue fra en tidligere operation.

Om det var fodens skyld, skal være usagt, men nogle "skovtrolde" i skovbunden fik fat i foden, så Bente pludselig lå fladt på jorden med albuen trykket ind i ribbenene. Hun kom på benene igen og gik langsomt i mål (med alle poster klippet) og med et forpint udtryk i ansigtet, så jeg opgav at råbe til hende, at hun skulle få f..... ud og skynde sig lidt. Hun kom i mål i tiden 2:20, hvilket var ti minutter før max tid og ca. 15 minutter foran den sidste HSOK'er på banen, så hun tog også to point med hjem mod hver af de tre andre klubber.

Da vi forlod stævnepladsen, lå vi samlet på førstepladsen i matchen, men det endelige resultat på nettet lod vente meget længe på sig, og det var ikke kommet, da jeg gik i seng, så frygten for at eventuelle protester eller ekstra mange løbere fra de andre klubber lurede stadig. Heldigvis kom slutresultatet endelig på arrangørklubbens hjemmeside to dage efter, så vi med sindsro kunne blive overbevist om, at vi forbliver i 4. division i 2025.

Se den detaljerede resultatliste her:

<https://www.tisvildehegnok.dk/wp-content/uploads/2024/06/Resultat-4-5-division.pdf>

Efterskrift:

Efter en del overtalelse tog Bente om aftenen med på Akutmodtagelsen på Amager Hospital, hvor den flinke læge kunne fortælle, at der ikke var grund til at tage røntgenbilleder, da det var lige meget om ribbenet var bøjet eller brækket. Begge dele vil gøre meget ondt i et godt stykke tid fremover, men han ville anbefale noget stærkt smertestillende, så det var muligt at trække vejret dybt ned i lungerne uden for mange smerter. Dermed kan man forhåbentlig undgå lungebetændelse, som man ellers let kan redde sig pga. stillestående luft nederst i lungerne ved overfladisk vejtrækning. Det går nu bedre, og efter 2½ uge er Bente mødt på arbejde igen.

Ved fælles hjælp og god indsats kan vi konstatere at Orienteringsafdelingen bliver oppe i 4. division i 2025.

